

Выходять у Львовѣ
же дня (кроме недѣль
гр. жат. святъ) в 5-64
годнѣ по полудню.

Администрація
Администрація у Львовѣ
Чарнецкого ч. 3.

Въ Львовѣ принимаютъ
лишь французскій.

Въ Львовѣ принимаютъ
лишь французскій.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплатя у Львовѣ
въ Администраціи „Газеты
Львовской“ и въ к.ж. Ста-
ростатъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 вр. 40 к.
на полъ року 1 вр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
квартально — 20 к.
Послѣднее число 1 к.

3 к. почтовою керо-
вкою:
на цѣлый рокъ 5 вр. 40 к.
на полъ року 2 вр. 70 к.
на чверть року 1 вр. 35 к.
квартально — 45 к.
Послѣднее число 3 к.

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Рада державна.

15. Засѣдане Палаты послѣвъ зъ дня 1 гру-
дня 1893.

На вчерашнѣмъ засѣданю Палаты послѣвъ вела ся спеціальна дебата надъ закономъ о краввой оборонѣ. Промавлявъ насапередъ пос. Кляничъ и домагавъ ся выключени изъ зако- на округѣвъ Котарь-Дубровникъ. — Пос. гр. Фр. Короніні зазначивъ, що вѣра въ удержане мира не увольняе вѣдъ обовязку скрѣпленя збройной силы державы. Се предложене есть наслѣдкомъ тридержавного союза, але й середъ иншихъ комбинацій политичныхъ не можна бы приступити до розброеня. Дальше доказувавъ бесѣдникъ, що загальне право голосованя не есть то само, що обовязокъ загальной службы войсковой. Рухъ за загальнымъ обовязкомъ службы войсковой ишовъ зъ долины въ гору, а за правомъ выборчимъ зъ горы въ долину. Намѣрене правительствомъ розширене права выборчого мае въ собѣ цюсь демократичного и для того есть для него и его приятельствъ политичныхъ симпатичнымъ. — Пос. Фирнранць промавлывъ противъ предложеня, бо оно потягае за собою обтяжене людности. — Пос. Квеквичъ вказавъ на рухъ емигранційный въ Дальмаціи и сказавъ, що се предложене ще зблѣшитъ той рухъ.

Министеръ краввой обороны гр. Вельзергаймъ заявивъ, що непротивный резолюціямъ маючимъ потреби экономичны на одѣ, але въ арміи не повинно бути нѣякихъ народностей и не може вести ся политика національна. Послы повинны бути вдоволены зъ

того, що армія есть спѣльна и одностайна та слушае лишь волѣ Е. Вел. Цѣсаря, котрый одинаковою любовію обнимае все свои народы. Дальше обговорювавъ министеръ вѣдносины дальматинскій и перечивъ тому, будьто бы продвжене службы войсковой було притрудне для тамошной и бѣдной людности. Министеръ обѣщавъ, що буде увагляднати вѣдносины въ Дальмаціи при покликуваню тыхъ людей, що суть заняты поза границями своего краю.

Пос. Гоффманъ-Велленгофъ запротестувавъ противъ того, будьто бы наша политика загранична и тридержавный союзъ были одѣчальны за се предложены. Бесѣдникъ вказавъ на то, що кравва оборона перемѣняе ся поволу на стауу армію, и что сна въ послѣднихъ маневрахъ показала ся доброю. — Мин. Вельзергаймъ бы признавъ, що кравва оборона вѣдначала ся при маневрахъ, але маневры а война не все одно; длятого треба конче дволѣтной службы при краввой оборонѣ. Дальше выступивъ министеръ въ оборонѣ постановы, ибѣля котрой пѣдофіцирамъ, що служили бы ще й третій рокъ, мали бы признати ся деякы користи; министеръ вказе вагу на то, что тѣ пѣдофіциры мали бы добровольно влошувати ся до службы. — Пос. Дубекій зазначивъ, що въ двоухъ лѣтахъ кравва оборона повинна бути добре выобразована и сказавъ, что вѣнь и его товаришъ политичный будутъ голосувати за предложенемъ.

По замкненю дискусіи промавлывъ ще пос. Вашатыи противъ предложеня а вѣдтакъ по промовѣ пос. Поповского ухвалено §. 1 предложеня разомъ зъ резолюцію пос. Бланкніого о уваглядненю асентированныхъ до краввой обороны на цѣлѣмъ побережю дальматинскѣмъ.

Дальшихъ десять параграфѣвъ ухвалено безъ змѣны. При §. 12 де постановляе ся, що скликуваня краввой обороны на случай мобілізаціи наступае на приказъ Е. Вел. Цѣсаря, вносивъ пос. Кронаветтеръ, чтобы задержано первѣтну стилизацію, ибѣля котрой на случай ужитя краввой обороны поза границями державы, треба ухвалы Рады державной, бо §. 12 вымагае змѣны конституціи, до котрой потреба двоухъ третинъ голосѣвъ. — Пос. Зісѣ сказавъ, что Е. Вел. Цѣсарь есть паномъ своего войска и може нимъ розпоряджати. — Пос. Кайцль протестувавъ противъ того, мовъ бы то его партія ставила Россію за взорець. — Вицезидентъ Катраинъ вказавъ на то, что законъ о краввой оборонѣ зъ 1883 р. ухвалено звычайною бѣльшостю, отже и теперъ не треба змѣны конституціи. По сѣмъ ухвалено §§. 12 и 13, а тымъ и цѣле предложене. Принято такожъ кѣлька резолюцій Поповского, а имено резолюцію о карѣмъ процесѣ войсковѣмъ и резолюцію о амнести. Слѣдующе засѣдане назначено на второкъ.

Справы краевы.

(Проектъ закона для меншихъ мѣсть и мѣстечокъ та для сѣлъ.)

На послѣдній сесіи предложивъ Выдѣль краевый Сеймови проектъ закона будѣвничого для меншихъ мѣстечостей т. е. для сѣлъ и меншихъ мѣсть та мѣстечокъ. Зъ недостатѣ часу не прийшовъ сей проектъ въ другѣмъ читаню на порядокъ дневный Палаты, тѣлько звернено его Выдѣлови краевому разомъ зъ справо-

3)

СТОРОЖА ПЕРЕДЪ ИРКАЛІЕ.

Воснацке оповѣдане зъ року 1882.

(Конецъ).

Але помѣчь прийшла въ самъ часъ. Въ рѣшучѣй хвили загремѣли на правѣмъ крылѣ численны выстрѣлы и залунало: „Гурра!“, окликъ воякѣвъ, що прибули до битвы.

Лава Воснакѣвъ, що ишла впередъ, наразъ станула. Збила ся въ купу, захитала ся, якъ хитають ся дубы подтѣты въ низу, закимъ зъ лопотомъ упадутъ на землю.

Несподѣванный нападъ зѣ стороны, зъ котрой не ждали нѣякой напасти, занепокоивъ ихъ и зродивъ думку, що ихъ окружила переважающа сила, котрой не зможуть оперти ся, а про побѣду и думки не можуть мати. Обстрѣлюванй зъ двоухъ сторонъ сильнымъ огнемъ, цѣфнули си, и закимъ хвиля минула, пошли въ ростихъ....

Даремно Ивонъ Спутичъ грѣмкимъ голосомъ прикликувавъ ихъ до себе! нѣчо вже не могло ихъ здержати.... Выжчи не по людски про зраду, утѣкали въ дикѣмъ страхѣ, а ихъ трупы застелювали разъ коло разу спадъ горы.

Вояки посували ся за ними, стрѣляючи беззаставно та не даючи нѣ на хвилю спочинку. Уже й мовы не могло бути про дальшу битву....

Вѣдѣлу Ивона Спутича не стало!...

Въ пѣвъ години потѣмъ на Пуга-горѣ замовкли послѣдны выстрѣлы, а вояки, приняты ще боевымъ шаломъ, заголосивши побѣдоу, почали збирати ся въ ряды.

Кричали притѣмъ зъ радости, смѣяли ся, обнимали ся та спѣвали.

Капитанъ зъ офицерами стоявъ надъ берегомъ пропасти, льорнетомъ водивъ довокла. Пусто було всюды, тѣлько на самѣй Пуга-горѣ снѣжна площа, здратована ногами, покрыта була кровавыми плямами, а середъ тыхъ плямъ чорнѣли трупы поляглыхъ. Ранены поднимали ся зъ трудомъ на рукахъ зъ землѣ и стонами просили милосердя. Декотры повзали зъ болю и вили ся по снѣгу....

Але вояки гинули середъ хору радѣстныхъ окликѣвъ.... поки-що нѣкто ихъ не служавъ, тѣлько орлы, котрыхъ кѣлькохъ кружило высоко горю, зачуваючи жиръ....

Офицеры балакали подрбно про битву, а такъ были тымъ заняты, що не замѣтили, якъ до нихъ пѣдѣйшовъ Топонъ Спутичъ.

Змѣнивъ ся такъ, що годъ було его спѣзнати. Згорбивъ ся и похиливъ ся, ледви волѣкъ ноги за собою; на лицы у него терпѣне и несказанны жалъ оставили свои понуры слѣды.

Пѣдѣйшовъ и станувъ оподалѣвъ.

— Господа — промовивъ помовчавши хвилю, а звертаючись до капитана — мой доносъ бувъ правдивый и вамъ придавъ ся.... позволте менѣ вѣдѣйти!...

— Добре, ты вольный и можешь собѣ ити — вѣдповѣвъ ему капитанъ — але менѣ

здае ся, что безпечнѣйше було бы тобѣ зъ нами остати ся. Могъ бысъ достати ся до Фочи, а звѣдтамъ дальше....

Топонъ покивавъ головою.

— Я мушу тутъ остати ся, чтобы его дальше слѣдити.... Цѣла моя зрада на нѣчо не придала ся — вѣнь утѣкъ.

Але коли домавлывъ тѣ слова, зѣръ его упавъ на кѣлькохъ бранцѣвъ боснакѣихъ, котрыхъ вояки били кольбами и тягли въ путахъ передъ капитана. На передѣ ихъ ишовъ кнакъ зъ чорною бородою, проводиръ повстанцѣвъ. Руки мавъ на плечахъ звязаны, зъ пробитого багнетомъ лица стѣкала ему кровь широкою, запеклою струєю, однакъ голову пѣсъ гордо до горы пѣднесену, а зъ очей его стрѣляли блискавицѣ ненависти и погорды.

— А! — заревѣвъ Топонъ — таки его зловили!... не втѣкъ!... а!

И мовъ дикій звѣрь скочивъ напередъ; але оденъ поглядъ брата прибывъ его нагло до землѣ.

— Добре утро, братчи! ¹⁾ — промовивъ Ивонъ до него голосомъ спокойнымъ и на видъ холоднымъ.

Топонъ не вѣдповѣдавъ, вѣдвернувъ ся до капитана.

— Господа! — зачавъ пристрасно кричати — го Ивонъ Спутичъ! То проводиръ бунтовникѣвъ! Не дайте ему втечи!... Пѣсля вашего права повиненъ вѣнь згинуты на шибеници!

¹⁾ Добрый день, брате!

вданемъ и дотичнимъ проектомъ адміністраційної комісії. Найважнѣйша зміна, яку комісія вносила у своїмъ проєкті, єсть та, що не жадає ся будови будинківъ зъ огнетривалого матеріялу, отже при будинкахъ поверховихъ, будовахъ зъ скелетними и сутеренами, ані при будовахъ на цѣли публичні и промислові. Натомість зазначила комісія у своїмъ справозданію, що забезпечення вѣдъ пожарівъ треба шукати у вѣддаленію вѣдъ себе будинківъ, покритихъ соломомъ.

Щобъ Соймъ прийнявъ проєктъ, Видѣль крайвий згодивъ ся зъ повисшимъ внесеномъ комісією и вѣдступивъ вѣдъ жаданя, щобъ навѣть въ зазначенихъ повисше випадкахъ уживано огнетривалого матеріялу. Але Видѣль крайвий думає, що въ кождѣмъ случаю друге основне условіє безпечности вѣдъ огню, т. є. докладно означене вѣддалене будинківъ, и то не лише соломомъ але и гонтами або дошками покритихъ, має бути въ законѣ зъ цѣлою конвенцією и безоглядностію введе, если має бути мова взагалѣ о забезпеченію и противъ огню и противъ щоразъ дальше йдучої парцеляцій руетикальнихъ ґрунтівъ. Зъ той причини Видѣль крайвий не може передовѣсти згодити ся зъ думкою комісії, котра приймає въ засадѣ лише 10-метрове вѣддалене межі будинками зъ матеріялу неогнетривалого и робить заразомъ се вѣддалене зависимимъ вѣдъ обставинъ, чи мѣсе на се дозволить, бо коли мѣсе мало, то дає дозвѣль и на чотириметрове вѣддалене.

Зъ дотеперѣшної практики и гадохъ великого числа Видѣль повѣтовихъ про первѣстний проєктъ будовничого закона для сѣль звѣстно, що вѣсь закономъ дозволені выимкові пѣльги ставитъ ся на сѣль правиломъ, а — що не менше важне — дають выгѣдну нагоду до надуживаня урядової власти зѣ стороны мѣсцевихъ властей. По думцѣ Видѣлю крайвого такъ бы и стало ся, що замѣсть десять метривого вѣддаленя межі домами позволяли бы правильно на чотириметрове, черезъ що годѣ було бы виконувати полицію огневу и не було бы надѣв на поправу вѣдносинъ на будуче.

Видѣль крайвий предладавъ такожъ у своїмъ проєкті, щобъ рада громадека мала право ухвалювати зѣ вглядѣв полиційныхъ и острѣйшій приписы такъ що-до будовельного матеріялу, якъ и вѣддаленя будинківъ взагалѣ. Проєктъ комісії обмежує пѣдъ тымъ вглядомъ раду громадску лише до випадківъ, въ котрыхъ иде о будову въ мѣсцяхъ громады, тѣсно забудованихъ, а крѣмъ того важность подобної ухвалы робить проєктъ комісії зависимою вѣдъ затвердження Рады повѣтрової.

По думцѣ-жъ Видѣлю крайвого не треба вязати дотеперѣшної атрибуціи мѣсцевой власти, тымъ бѣльше, що можуть бути випадки, въ котрыхъ треба конче въ интєрѣтѣ якоїсь части громады, хочъ она не надто тѣсно забудована, уживати до неї острѣйшихъ приписѣвъ полиційно-будовельныхъ, якъ н. пр. въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ суть купелѣ або стаціи климатичні.

Дальше змінила комісія проєктъ Видѣлю крайвого такъ, що въ мѣсцевостяхъ, де є купелѣ або стаціи климатичні, при дорогахъ, улицахъ и площадяхъ, на тѣмъ просторѣ, де находитъ ся мешканя, призначені для купельныхъ гостей, мають будувати ся тѣлько головні будинки на пѣдмурованю, высокѣмъ на пѣвъ метра, а вѣсь иншій лише въ подвѣрю за головнимъ будинкомъ.

Натомість комісія опустила дальшій услѣвья Видѣлю крайвого, що будинки головні мають стояти фронтомъ до дорѣгъ, улицъ и площѣ у вѣддаленію що найменше 10-метровимъ, безъ огляду на се, чи будинокъ мурований чи деревляний, — вглядно 15-метровимъ, если бы мавъ бути крытый соломомъ; що мають бути обезажені деревами и що вѣддалене господарскихъ будинківъ має такожъ выносити 10, вглядно 15 м. вѣдъ власного и вѣдъ забудованъ суѣдного головного будинку.

Ставляючи повисшій услѣвья, мавъ Видѣль крайвий передовѣсти на увазѣ цѣль самой мѣсцевости и цѣль будовы, призначеної на побуть хорого, котрый теперъ за дорогій грошъ має дуже лихе помѣщене, неразъ близько ставнѣ, калѣоакъ и гноѣвокъ. Того бажали и закопанскій гостѣ и лѣкарѣ тамошній въ петиціи. Дятого й лишивъ Видѣль кр. въ новѣмъ проєкті тѣ услѣвья.

Комісія усунула вѣднѣи зъ проєкту постанову, що коминѣвъ на балькахъ або деревляныхъ пѣдкладахъ не вѣльно закладати. Видѣль кр. пѣдносить, що першою причиною численнихъ пожарівъ єсть власне дерево або въ коминѣ впуцене, або надто близько присунене до комина. Отже если бы законъ мавъ дозволити и на дальше тѣ самі выимкові постановы, то и дальше не будуть коминѣвъ мурувати, хочъ оно конче потрѣбне для безпечности.

Видѣль крайвий звертає увагу Сойму на опінію поважного числа Видѣль повѣтовихъ, котрі жадали не лише безвзглядного введеня мурованихъ коминѣвъ при новихъ будовляхъ, але вносили навѣть, щобъ и въ истнующихъ уже то завести. Если не можна ще жадати будовы зъ матеріялу огнетривалого, щобъ въ той способѣ бути все безпечнимъ вѣдъ огню,

то въ жождѣмъ случаю по думцѣ Видѣлю крайвого треба его вѣступити вѣддаленемъ будинківъ и мурованемъ коминѣвъ.

Переглядъ політичний.

У Вѣднѣ ширить ся досить сильно инфлюенца, ну — та й впливає на політику. Президентъ Палаты послѣвъ Хлюмецкій недужає вже вѣдъ кѣлькохъ днѣвъ на ту слабѣсть, а такожъ занедужала на ню и значна часть послѣвъ. Такожъ занедужавъ досить небезпечно другій вице-президентъ палаты послѣвъ — пос. Абрагамовичъ на запалене вены въ носѣ.

Буковинскій посолъ до Рады державной Стефанъ Стефановичъ зъ партіи вѣрмено-польской выступивъ зъ клубу Гогенварта и постановивъ на разѣ не належати до нѣякого клубу.

Намѣрена коаліція словянська, до котрой головно пруть Молодочехи, все ще не заязала ся. На засѣданю делегатѣвъ поодинокихъ клубѣвъ славянскихъ дня 30 падолиста ухвалено лишь слѣдуючу постанову: „Зѣбраній дня 30 падолиста представитѣль славянскихъ партій въ австрійской Палатѣ послѣвъ признають згѣдно позиточнѣсть славянской коаліціи на пѣдставѣ рѣвноуправненя и заступництва спѣльныхъ интєресѣвъ славянства, якъ такожъ конечности безприволочного установленя спѣльной камісії.“ Ся ухвала буде теперъ предложена поодинокимъ клубамъ славянскимъ до нарады. N. fr. Presse припускає, що до коаліціи славянской не прийде, позаякъ моравскій Чехи и полудневій Славяне боятъ ся ити пѣдъ керму Молодочехѣвъ. Обѣ наведені повисше ґруппы славянскій — каже згадана газета — постановили вправдѣ робити правительству оппозицію въ справахъ національныхъ, але зъ другой стороны бажаютъ у вѣсѣхъ иншихъ справахъ задержати собѣ свободу дѣланя безъ тенденціи за всяку цѣну повстаня противъ всего, що робить правительство.

Нѣмецкій парламентъ радивъ вчера надѣ внесеномъ пос. Гомпеша зъ партіи центра, щобъ знесено законъ забороняючий Сзуитамъ проживати въ Нѣмеччинѣ. Въ поменшѣмъ голосованю ухвалено се внесене 173 голосами противъ 163. За внесеномъ голосували: центрумъ,

Капітанъ ажъ затрясъ ся на таку завязатѣсть, а Правниць воркнувъ пѣвголосомъ, хочъ досить выразно: Каналія!

Однакъ капітанъ опамятає ся заразъ и прикликавъ передъ себе зловленого проводира Боснакѣвъ.

— Ты Ивонъ Спутичъ? — спытавъ.

— Я.

— Знаєшь, що тебе жеде?

— Знаю.

— Вѣдведуть тебе до Фочи, а тамъ судъ воинный и...

Не докѣчивъ, закрутивъ ся на пятѣ и почавъ давати офіцерамъ приказы що-до грѣбаня убитыхъ и шильнованя раненыхъ. Легко ранені мали ити пѣхотою за вѣдѣломъ, для тяжко раненыхъ приведено пѣводы до Мркаліє.

День зробивъ ся вже ясный. Мраки щезли, а золоте сонце стануло надъ Руєвачь-платиною и лило потоки свѣтла на горбы снѣгомъ покриті и тысячами промѣнѣвъ перѣбѣгало побоевище, заглядаючи въ очи кождому убитому, якъ бы хотѣло пересвѣдчити ся: котрый зъ нихъ ще жиє, а котрый заснувъ на вѣки... Войки такожъ порали ся середъ трупѣвъ. Раненыхъ обвязувано на борзѣ, убитыхъ вѣдтягано на бѣкъ и складано на двѣ купы; окремо воякѣвъ, окремо Боснакѣвъ; селяне зъ Мркаліє, по котрыхъ пѣслано, мали для нихъ ямы копати.

Капітанъ переслухувавъ по черзѣ бранцѣвъ. Коли вже слѣдство скѣчивъ и хотѣвъ

вѣдъ нихъ вѣдѣйти, Ивонъ Спутичъ ступивъ крокъ наперѣдъ.

— Господа! — каже — закимъ мене звѣдеи заберете, позвольте, най я ще поговорю зѣ своимъ братомъ кѣлька слѣвъ, такъ въ чотри очи...

— Бога-мі! ²⁾ не маю ему нѣчого пѣдо-зрѣного сказати... — додавъ скоро — замѣтивши вагане на лиці офіцера. — Тѣлько кѣлька слѣвъ вѣдъ батька... позвольте... молю васъ!

Капітанъ давъ знакъ Топонови, щобъ зблизивъ ся, а самъ зъ вояками усунувъ ся троха на бѣкъ.

Братя стояли теперъ о кѣлька крокѣвъ противъ себе; Топонъ надъ берегомъ пропасти, Ивонъ пѣдъ стѣною утесу.

Довгу хвилину мѣрили себе очима мовчки, зѣднѣи Ивонъ промовивъ:

— Два разы зрадивъ ты насъ, Топонѣ!

— Зрадивъ я тебе лишень, бо хотѣвъ, чтобы ты згинувъ пѣдлою смертію, зъ рукъ Швабѣвъ!

И вновь настало мовчане. И въ друге перобивъ его Ивонъ.

— Чи тямѣшь, Топонѣ, Банимъ-ганъ ³⁾ въ дубовѣмъ гаю на Чрнѣмъ-врху ⁴⁾. Тамъ уродили ся мы оба. Передвчєра бувъ я тамъ. На мою голову назначено цѣну, отже йдучи наставлявъ я ските на небезпечность... старый

²⁾ Богомъ свѣдчу ся!

³⁾ Значить: Господа самѣткою стояча.

⁴⁾ Гора на полудне вѣдъ Фочи.

батько умиравъ, я мушѣвъ пѣти... Смонавъ на моихъ рукахъ и казавъ менѣ тобѣ сказати, Топонѣ, що: опиремъ на свѣтъ сей верне и буде тебе переслѣдувати, де тѣлько крокъ звернешь, и буде кровь твою живу по ночахъ высасати...

— Добре! — вѣдповѣвъ Топонъ блѣдыми устами и старавъ ся усмѣхнути ся.

— Говоривъ передъ смертію — мовивъ дальше Ивонъ — що Топонъ не его сынъ! „Жадонъ щирый Боснакѣ не зробивъ бы того, що вѣнъ...“ казавъ батько... „Кѣли мавъ жалъ до брата, що дѣвку ему вѣдѣвъ, нехай бы бувъ зѣбравъ юнакѣвъ и силомѣцъ пѣрвавъ ему жѣвнку!... нехай бы бувъ вѣднѣи шукавъ зъ нимъ стрѣчи и вызвавъ его до бою!... А вѣнъ того не зробивъ... вѣнъ волѣвъ бути зрадникомъ, волѣвъ поганѣбити святу справу, волѣвъ Швабамъ для своѣй пѣметы служити!... и дятого най буде проклятый по вѣки вѣчній! нехай дѣти и внуки его будутъ прокляті! нехай згине марно, якъ собака, бо для дѣвки не продає ся вѣри!“ Чуєшь, Топонѣ? се казавъ тобѣ батько сказати.

Топонъ мовчавъ, схиливши голову на груди.

По лиці Ивона перелѣтали тымчасомъ одна за другою чорні хмары, наче якѣсь тяжкѣ замѣры.

— Моли ся — казавъ вѣднѣи до брата — моли ся и жалуй за свои грѣхи!

Топонъ пѣднѣвъ голову и зухвало повѣвъ очима.

Альзатцѣ, Поляки и соціалісти, 12 вольнодумнихъ зъ партій народної, 1 вольнодумецъ изъ вольнодумної спѣлки и оденъ антисемітъ. Підчасъ дебати надъ симъ внесенемъ заявили репрезентанти всѣхъ партій свои погляды на сю справу. Мантайфель и Мірбахъ спротивились сему внесеню доказуючи, що впущене Єзуитѣвъ до краю викличе зновъ борбу релігійну. Соціалістъ Бльось промавлявъ за внесенемъ, доказуючи, що соціалісти противні взагалѣ всякимъ законамъ выимковимъ и що они Єзуитѣвъ не боять ся.

Новинки.

Львовъ дня 2 грудня.

— **Исповани.** П. Намѣстникъ именувавъ рахунковыхъ офіціалѣвъ Намѣстництва Володимира Саганка и Марка Кучабяньского ревідентами рахунковими; асисентѣвъ рахунковыхъ Михайла Андрюховича и Бронислава Сукупа офіціалами рахунковими, а практикантѣвъ рах.: Анолларія Теодоровского и Кароля Вальтера асисентами рах. при Намѣстництвѣ. — П. Намѣстникъ именувавъ канцелістѣвъ: Брон. Визмирского и Юліана Венглицького секретарями пов.; канцеліста Стан. Залеского офіціаломъ Намѣстництва, а службу урядового Ісидора Нѣжниського канцелістомъ ц. м. Намѣстництва. — Ц. к. крава Дирекція скарбу именовала Володимира Милерского управителемъ въ IX, а Кароля Банка контролеромъ урядѣвъ продажы соли въ X класѣ ранга.

— **Перенесеня.** Секретарь пом. Брон. Визмирский перенесенный въ Перемишля до Ланцута, а канцелістъ Ісидоръ Нѣжниській приваженъ до перемишского староства.

— **Презенту на гр. кат. цѣрхою** въ Теуча надано ц. к. Намѣстництво снщеникови въ Русова о. Михайлови Мисулѣ.

— **Стипендія для ремісника.** Выдѣлъ краевой рѣдисуе конкурсъ на одну стипендію въ высотѣ 400 зр. въ фундаціи краевой выставки рѣльничой и промысловой у Львовѣ въ р. 1877, приваженъ для ремісничѣвъ и промысловцѣвъ, котрѣ вже въ краю фахово образованіи, хотять свою науку доповнити за границею. Теперь стипендія буде надава ближареві. Кандидаты мають найдальше до 30 грудня с. р. внести подани до Выдѣлу кравого.

— **Почетне горожанство** надала рада громадѣ Старого мѣста нотареві Мар. Владичивському за заслуги, положеніи коло обдѣленія мѣста и за ревну спобучають коло вѣдбодованія спаленого костела.

— **Новозавязане товариство „Бережанський Боянъ“** выбрало на першихъ своихъ загальныхъ зборахъ

— Ты самъ моли ся! ты скорше войдешъ зъ сего свѣта! Позавтра будешъ висѣти на шибеници у Фочи..., а я буду дивити ся на тебе и на твою муку и буду тодѣ кричати голосно, що радує ся сердце мое!

— Кѣхто своего дня и години не певный! — вѣдповѣвъ Івонъ понуро. Справедливѣсть ходитъ рѣжними дорогами и нѣхто не втече передъ нею.... Топоне, батько казавъ менѣ ще сказати тобѣ, що въ годну смерти твоєѣ зъявить ся тобѣ вѣдъ стороны Банимъгану и стане передъ тобою, чтобы дорѣкати тобѣ.... Дивись, дивись! я бачу его! оглянъ ся тѣлько поза себе!... сходитъ зъ хмаръ и ту иде....

Топонъ вѣдвернувъ махинально голову. Тодѣ Івонъ однимъ скокомъ кинувъ ся напередъ, а маючи руки завязаніи, тягаромъ вла своего тѣла попхавъ брата наперѣдъ.

— Для дѣвки не вѣльно зраджувати! — крикнувъ дико и оба злетѣли въ пропасть.

Прискочили вояки на ратунокъ, та вже было запѣано! Въ черной челюсти нѣчо не рушило ся, жаденъ голось, жаденъ войкъ не дѣйшовъ звѣдтамъ — лише послѣдній слова Івона вѣдбившись вѣдъ скалистыхъ верхѣвъ, зашумѣли невыразнымъ гомономъ надъ Пугагорою, покрытою снѣгомъ и трупами.

Исидоръ Кунцевичъ.

дня 26 пядолеста с. р. до выдѣлу одноголосно п. : Матѣя Кашенка ц. к. совѣтника суда кравого головою, о. Михайла Соменицкаго совѣтника конейсторского и ц. м. катихита Гимназіи вступивкомъ головы, о. Остапа Нѣжниського дѣрентомъ, паню Йосифу Фрайнову жену учителя школы мѣской вступивцею дѣрента а выдѣловыми адвоката дра Андрѣя Чайковского, профессора Гимназіи Бронислава Старецкого и суд. авскултанта Иронима Калитовского; вѣнціи вступивками выдѣловыхъ: паню Марію Топольницку, жену комисаря дирекціи скарбу, и суд. авскултанта Тадея Дияковского. Выдѣлъ уковстатуувавъ ся въ той способѣ, що касіеромъ выбравъ дра А. Чайковского, господаремъ Бр. Старецкого, а секретаремъ Иронима Калитовского. — Высылаемо нашихъ краинѣвъ въ близшой и дальшой околлицѣ, чтобы численно вписували ся до товариства нашего, де мождо крѣймею въ отвертыи руками а де кождый найде нагоду — провѣста не одну веселу и прятну хвилию, и то невеликимъ коштомъ, бо вписове выносите лише 50 кр. а вкладка мѣсячна равню шь одну ланъ корону.

— **Нѣмецко-русска Гимназія въ Черновцахъ.** Буквиниска крава Рада пѣхбляна, якъ пише Gazeta Polska, подагодвала вѣдступленіи вѣи Соймомъ буквиньскимъ петиціи Русинѣвъ черновецкихъ въ той способѣ, что рѣшила предоставити министерству просвѣты внесеню, чтобы въ Черновцахъ отворено другу Гимназію, помилу кавшу, въ якомъ выкладовымъ нѣмецкимъ, але въ рускими клясами паралельными.

— **Пѣдвышене плативъ робѣтникамъ салінарнымъ.** С. В. Цсарь вярядивъ, чтобы управильнити платню робѣтничѣвъ салінарныхъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ. Въ наслѣдокъ того наступитъ пѣдвышене плативъ о 10 проц.

— **Холера.** Дня 30 листопада захорували на холеру азіиску въ Залѣвцахъ у Брѣдичинѣ три осебы. Выпадковъ выдороненія або смерти було: Отже равномъ въ попередними всѣхъ хорыхъ есть 15.

— **Розбѣйничій нападъ.** Зъ Вѣдья доносятъ, что вчера вечеромъ напавъ тамъ якийсь чоловѣкъ на трафікантку при ул. Магдалины, якъ равъ въ хвили, коли она замикала трафіку и стрѣливъ до неѣ въ револьвера та ранивъ смертельно, а вѣджавъ забравъ зъ трафіки 300 зр. и угѣкъ. Въ той хвили пустились люде за нимъ погоню, а вѣкъ почавъ до нихъ стрѣляти, зранивъ якогось вѣвника, а наконецъ стрѣливъ и до себе два равъ. Тяжко раненого влючающа вѣдставлено до арешту.

— **Голодъ.** Въ селѣ Майданѣ коло Якова пѣшовъ у лѣсъ селиннѣ Петро Добрянскій и бѣльпе не вернувъ ся. По трехъ тыжняхъ нашли его мѣживого, якъ лежалъ лицемъ до землѣ. Причиною смерти бувъ мабутъ голодъ. Добрянскій бувъ давнѣйше гасвымъ, на старѣсть живъ у своихѣхъ. А що въ цѣлѣмъ селѣ голодъ, то й ему нѣхто не хотѣвъ дати ложки стравы. Въ Майданѣ померло вже двое дѣтей зъ голоду, а двѣ женщины лежать зъ томъ причиною хорѣ; по кѣлька дѣвъ не вѣди. Въ томъ селѣ нѣчо не заредило и люде ждуть — смерти зъ голоду.

— **Пригода на велѣзници.** Недалеко Медіоляву коло стаціи Лиміто поѣвъдъ послѣдний, що вѣхавъ до Вѣдья, ударивъ на поѣвъдъ товаровый, що стоялъ передъ тою стаціею. Причиною сего была густа мракъ, черевъ котру не було видко сигнальцѣвъ. Ударъ бувъ страшно сильный. Газъ, выходящій по ровтрѣскаву послѣдного воза, выбухъ и пожаръ обнявъ по черѣ вѣвъ ва возомъ. Згинуло притѣмъ 50 осѣбъ, а жѣльканыцятъ есть тяжело раненыхъ.

— **Змова ученикѣвъ.** Въ рѣльничѣй школѣ въ Черниховѣ були часто непорозумѣня межѣ директоромъ а учениками. Тому кѣлька днѣвъ скбичиле ся одно такѣ „непорозумѣня“ дуже сумно: всѣ студенты покинули школу и ровѣхали ся до дому. Ишло о одного ученика Яцковского, котрый невдужавъ на ногу и не мѣгъ до клясы вѣйти. Лѣжаръ казавъ, що може, а Яцковскій вважавъ потрібнымъ для себе не рушати ся зъ лѣжка. Се мало ровгѣвати директора и Лацинського и вѣнъ казавъ забрати ся Яцковскому зъ вѣкладу. Товаришѣ вставляли ся у директора за Яцковскимъ, а коли се не домогло, всѣ выстушили вѣ школы и ровѣхали ся. Всѣхъ ученикѣвъ було тамъ 72. Чернихѣвску школу замикано въ той причиною.

— **Увяненія на Украинѣ.** Въ Черниховѣ въ половинѣ жовтня с. р. зробили власти ревизію въ хатахъ кѣлькихъ студентѣвъ и двоухъ дѣвчатъ. Студентѣвъ увянено, а на дѣвчатъ наложено арештъ домашный. Пѣдставою до ревизіи мало бути письмо, найдено у якогось Свѣдурского въ Петербургѣ, де були наваншъ тѣ, що ихъ у Черниховѣ увянено. Зроблено таможъ ревизію и въ публичной библіотекѣ, де шукали листѣвъ. Яка причина увяненъ, певно не вѣати. Однѣ кажуть, що полиція вѣдрѣла товариство, що мало на цѣди вѣдорване? (!) У-

краини вѣдъ Россіи, другѣ кажуть, що то на царя сарисгли ся. Рѣвнчасно увянено богато людеѣ по иншихъ мѣстахъ. Мати одной дѣвчины смертельно была хора, а друга дѣвчина мала вѣбожеволѣти.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 2 грудня. Въ послѣдней добѣ не було въ цѣлой Угорщинѣ анѣ одного выпадку занедужанія або смерти на холеру.

Парижъ 2 грудня. Въ наслѣдокъ полеміки въ газетахъ вѣдбувъ ся межѣ Мильродомъ а Етеномъ поединокъ на шаблѣ, въ котромъ Мильродъ дѣставъ легку рану въ груди.

Софія 2 грудня. Стамбуловъ повѣдомивъ собраніе, що министеръ просвѣты Живковъ подавъ ся до дѣмисіи а на его мѣсце именованныи тымчасомъ Стамбуловъ. Министеръ справедливости Славковъ именованныи министромъ торговлѣ и рѣльничества, Помяновъ министромъ справедливости, а президентъ палаты послѣвъ Петковъ министромъ робѣтъ публичныхъ.

Римъ 2 грудня. Credito mobiliare зажадало вчера мераторіи. Страты того банку выносятъ 19 миліонѣвъ.

Остатними часамивыйшли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручае ся:

1. „Кобзарь“ Тараса Шевченка, найновѣйше выдане, въ невиданѣй ще у насъ хорошей оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.

2. Славный творъ Американца Кенана „Сибѣрь“. Цѣна 1 зр. 20 кр.

3. Записки наукового товариства имени Шевченка, частина I. и II. — кожда по 1 зр.

4. Збѣтцѣ въ Новороссіи, повѣсть Г. Данилевского зъ часѣвъ колонизаціи степѣвъ. — Цѣна 1 зр.

5. Празничій словарь дра Костя Левицкого, потрібный для кождого урядника, що хоче по руски вѣйти. Цѣна 3 зр. 40 кр.

Тѣ книжки дѣстати можна въ друкарни наукового товариства им. Шевченка у Львовѣ ул. Академична ч. 8. 7—10

— **Важне для сѣввакѣвъ!** Въ товариствѣ „Боянъ“ у Львовѣ можна купити такѣ творы музичной: Не чужо мы бажасемъ, дуеть на теноръ и баритонъ въ супроводѣмъ фортепьяна, Михайла Вербицкого, коштуе 20 кр. — Quodlibet ч. I и ч. II въ народныхъ пѣсняхъ, на хоръ мужескій, М. Лисенка, по 30 кр. — Помарнѣла наша доля, сольо баригонове въ фортеп. Нат. Вахлянина, 10 кр. — У Петровку и Якъ-бымъ знала, два квартеты мужескій, Ис. Воробкевича, 25 кр. — До бою! хоръ муж. въ фортеп. Порф. Ваханьского 20 кр. — Вечѣръ и Милоанна, два теноровѣ сольа въ фортеп., М. Лисенка, 20 кр. — Три шляхи, хоръ мужескій Р. Топольницкого, 25 кр. — Три пѣснѣ, сольо въ фортеп. Евг. Купчиньского, 25 кр. — Три квартеты, хоръ муж., Цетвиньского 30 кр. — На щедрыи вечеръ, хоръ муж. Фид. Колессы, 35 кр. — На фортепьянъ колѣмийки Ост. Нижанковского п. в. Вѣтрогоны, 30 кр. 4—10

Надѣслано.

Дръ Евгений Олесницкій
адвокатъ въ Стрыю 127

перентѣвъ свою канцелярію зъ рога улицъ Третього Мая и Едварда Гошарда до дому фѣзика дра Серковского побѣчъ ц. к. Староства.

За редакціею вѣдбывае Адамъ Креховицкій.

ИНСЕРАТЫ.

Г. Найдлінгеръ

Зінгера оригінальні машини до шитя суть взбрцеві що-до конструкціѣ, нейлекші до роботы, шють дуже гарно, зъ наббольшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотреніи суть найдоскональшими прирядами, а неперевышшимі суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и наббольше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашнього и промыслового.

Найновѣйшій винаходъ Зінгера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінгъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и все дотеперѣшній выроби той фабрики, дуже практичною. Она вызначася такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінгера машина до шитя то найдѣннѣйшій прирядъ въ домашнѣмъ господарствѣ.

Львѣвъ ринокъ 9.

16

Філія: Чернівцѣ улица Паньска 18.

Не жартъ

анѣ обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишонковий годинникъ-Remontoir

Гаранцію, дуже добрий и докладно идучій, зъ аскалбкою на секунды, въ найдѣннѣйшій красно оядобній нѣкльовой копертѣ, котрый аступае всякій иншій сѣбннѣй и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляє такий годинникъ, одержуе въ годинникомъ

слѣдуючі предмети даромъ

1 прегарный ланцуючок до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перетень зъ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчикоѣ, 1 красній сѣвсричоѣ зъ выключаемъ. — Нѣхто нехай не сумнѣває ся, бо повтарю, що то не е жартъ або обмана, але чиста свята правда, и авертаю кождому грошѣ, кого-бы ти годинники невдосалили. Кождый проте нехай доспѣшае, якъ довго малый засѣбъ выстарчить, и замовляє тотѣ знаменитѣ годинникъ. Посылка водбуває ся на послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,

Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N.

136

Лише 4-60 зр.

Зимове пальто зъ льодень. Зъ мѣцного, грубого льодень, майже не до знищена, зъ теплою грубою подшевною, пѣсля найновѣйшой моды, сильно и добре зроблене, зъ ковѣремъ до выкладаня и огрѣначами рукъ, въ кольорахъ: брунчатымъ и сѣрымъ, однобарвнѣмъ. Пальтоты тѣ суть задивляючо дешевѣй, продають ся въ великой обыскости и нѣхто не повиненъ занехати замовити собѣ. Яко мѣру треба подати докладно обводъ въ грудяхъ и довготу рамень. Сѣбъ до проданя такъожъ кѣлька тысячъ паръ зимовыхъ мужескихъ споденъ, грубыхъ мѣцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ, но кольосально низькой цѣны. Лишь 2 40 зр. за пару. Высылае ся за послѣплатою. 137

Адресъ: Apfel's Kleidermagasin, Wien I Fleischmarkt 12/NC.

Вже въ середу тягнене

Вже въ середу тягнене

Велика 50 рентова лотерія зъ Инсбрука

ГОЛОВНА ВЫГРАНА

120

50.000 злр. а. в.

Льосы по 50 кр. одержати можна у пп. М. Йонаша, Кіцъ и Штофа, А. Шелленберга и Сына, Сокала и Ліліена, Якова Штро, А. Х. Верфля и Шелленберга и Крайзера.

С. Спѣтцеръ у Вѣднѣ

поруcae

Товары камѣнній и шамотовѣй.

Плты бѣлѣ и кольоровѣй. — Насады коминковѣй. Комплетнѣй урядженя для стаенъ и оборъ.

На жадапѣ высылаетмо каталогѣи

заступники для Галичины и Буковины

Гамель и Файгель

у ЛЬВѢВѢ, улица Коперника число 21.

Поруcae ся

горговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЪЕРА у ЛЬВѢВѢ.

Въдружскѣ В. Досильского; иждъ варидомъ В. И. Вебера.

Инсераты

(„оповѣщення приватнѣй“) якъ для „Народной Часописи“, такъ такъожъ для „Газеты Львѣвской“ принимае лишь „Бюро Дневникѣвъ“ Людвика Пльона, при улицѣ Кароля Людвика ч. 9, де такъожъ знаходитъ ся Експедиція мѣсцева тыхъ газетъ.

Власного вырѣбу

матерацы

ВОЛОСЯПѢИ

по 14, 15, 18, 20, 24 до 32 зр.

поруcae

Юсифъ Шустеръ

Львѣвъ,

ул. Коперника ч. 7. 135

Подписана фірма продае Всѣ по 95 кр.

Нехай кождый скоро замовляє, бо запасъ не естъ великий.

1 дамска хустка, велика, во всѣхъ пречудесныхъ сезонаційныхъ барвахъ, необходима, штука лишь 95 кр.

12. штукъ франц. батастовыхъ хусточокъ зъ шпиками до праня, все обрубленѣй, лишь 95 кр.

1 дамска сорочка въ чудесныхъ вставленныхъ гафтомъ, гарна, прѣмючама, лишь 95 кр.

1 знаменита мужеска сорочка, бѣла або кольорова, лишь 95 кр.

1 нагавка мужескѣй або дамскѣй, бархановѣй, полотнянковой, або панчѣшковой, грубѣй и теплѣй, лишь 95 кр.

1 сортиментъ забавокъ для дѣтей, 8 дуже красныхъ кусникѣвъ для хлопцѣвъ або дѣвчатъ, разомъ лишь 95 кр.

1 мольоровый адамантовый обрусь въ чудныхъ десеняхъ о живыхъ барвахъ, або бѣлѣй, лишь 95 кр.

6 штукъ адамантовыхъ серветокъ, о такихъ самыхъ взорахъ, лишь 95 кр.

3 паръ дамскихъ панчѣхъ вимовыхъ, кожда пара иншой барвы, сягаючѣй ажъ поза колѣна, лишь 95 кр.

4 паръ вимовыхъ скарпетокъ, кожда пара иншой барвы грубѣй и теплѣй, лишь 95 кр.

1 французскѣй годинникъ бронзовѣй въ довгимъ, жовтымъ ланцуючкомъ, досжало и дождано идучѣй, лишь 95 кр.

1 збанокъ на воду, высокѣй зъ наилучшой карльсбадской порцеляны, де пованеъ бракувати въ жадымъ домѣ, лишь 95 кр.

1 порцелянове вѣдро на воду, въ накрытую и ручкою, лишь 95 кр.

2 пречуднѣй порцеляновѣй або шкланнѣй вазы, лишь 95 кр.

6 штукъ ложокъ столовыхъ, въ наилучшого вѣчно бѣлого серебра Britania, лишь 95 кр.

12 штукъ ложочокъ до кавы, въ тяжкого, массивного серебра Britania, вѣчно бѣлѣй, лишь 95 кр.

6 штукъ ножѣвъ въ посрѣблованныхъ вѣстрими и видками, 95 кр.

1 хохля зъ серебра Britania, тяжка, не до змищеня, краснѣй музоникъ, лишь 95 кр.

1 имитов. бриллантовый перетень зъ золота double, зъ имитов. дорогимъ камѣнемъ, лишь 95 кр.

1 пара кульчикоѣвъ зъ имит. сѣблѣо блѣщачими бриллантами, лишь 95 кр.

1 сѣвсричѣй, правдивѣй английскѣй, зъ 4 ровличными вѣстрими, имит. шильдиретъ, лишь 95 кр.

1 въ штучной пѣнки фѣйка, въ окутемъ зъ зиньского серебра, сезонаційный кусникъ для кождого курца, лишь 95 кр.

1 цигорница въ морской пѣнке, правдивѣй въ правдивымъ буритинкомъ, рѣзбою, въ елеганциѣмъ аксамитовѣмъ етуѣ, лишь 95 кр.

1 ланцуючокъ до годинника, въ досконалого сѣбного нѣкля, о краснѣмъ фасонѣ, золотѣмъ або сѣбнѣмъ, лишь 95 кр.

1 пречудна хустка повкова на шюю або галову, въ найкраснѣхъ пречудныхъ барвахъ, на локоть велика, лишь 95 кр.

Лишь 3 злр. 50 кр. пречуднѣй сервисъ до кавы зъ досконалой карльсбадской порцеляны, пречудно мальованнѣй и золотѣмъ декорованнѣй, жомплетнѣй на 6 осѣбъ, вмѣсть 8 злр., лишь 3 злр. 50 кр.

Товары, цѣ не подобаютъ ся, водбурае ся наявдѣ и ямѣнное ся. Росылка водбурае ся подѣ найострѣйшою контролею, лишь за послѣплатою, або попереднымъ надбслаемъ грошей.

Бюро комісове А P F E L Вѣднѣ, I.

Fleischmarkt 14/Ne.

138

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКѢВЪ

и до принятя въ

Ц. и К. ВОЙСКОВѢЙ ШКОЛѢ

починае ся въ приватнѣй войсковѣй приспособляючѣй школѣ — 3 лѣтото с. р.

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи водъ женѣй и корпусѣ водъ мѣнъ и пр.

Програмы даромъ.